

Eesti Kirjandusmuuseumi folkloorikogus on lugu sellest, miks ternespiima tuleb kõigepealt anda koerale lehmanisade päästmise eest näljase kassi käest. Kassile võiks samuti ternespiima anda, et ta enam nälja pärast nisasid sööma ei kipuks.

Vanal ajal oli lehmal kõik kõhualune nisasi täis ja andis sellepärast ka pailu rohkem piima, kui nüüdsel ajal. Ükskord aeti karja koju, karjane läks sööma ja koer jäi üksi kitsede ja lehma vahiks. Hiire kuningal, kassil oli kange nälg, hiiri ta ei leidnud ja muidu süüa ei antud, näljahädaga läks ta lehma juurde ja hakkas nisasi ääsööma, koer katsus küll lehma kaitsta, ei saand aga rohkem, kui neli nisa hiirekungi eest hoida, et ta oma neli käppa nende peale pani. Sellepärast saab koer alati noore lehma esimise piima oma jäuks.

H II 12, 606 (9) < Väike-Maarja - Karl Voldemar Lurich (1890) Sisestanud Ell Vahtramäe, kollatsioneeris Mall Hiimäe 2003 [koer/kass]

